

Kleine morrelingen

**Over de wonderbaarlijke levens van
alledaagse kiekjes**

Kleine morrelingen

**Over de wonderbaarlijke levens van
alledaagse kiekjes**

Gert R. Rebergen

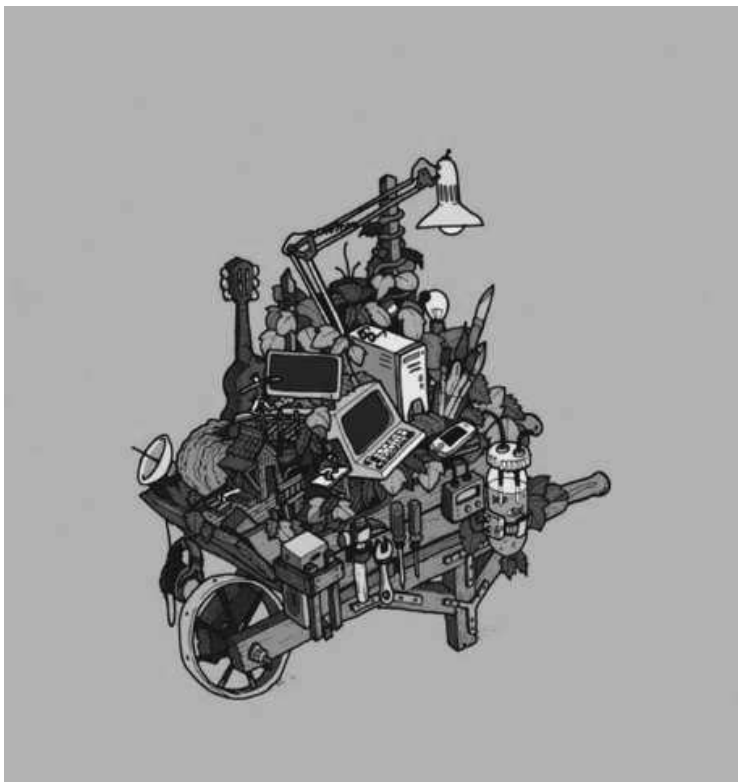
*Een boek begint noch eindigt.
Un livre ne commence ni ne finit.*

(Stéphane Malarmé)

Colofon

©	Gert R. Rebergen
Opmaak	www.izare.nl
Ontwerp omslag	NL ontwerp, Warnsveld
ISBN	9789464650549
E-pub	9789464650860
Beeld op kaft	Angel; Lucky Makamu Volkssculptuur (hout, blik) 2020, Elim area, Limpopo, ZA (privé bezit)
Fotograaf	Pieter Keuzekamp, Zutphen

Voor alle kleurrijke buitenbeners die ook wit mogen zijn.

<https://www.bruzz.be>

*Tussen het Ja en het Neen,
tussen het Voor en het Tegen,
vindt men aldus uitgestrekte ondergrondse ruimten
waar de bedreigde mens in vrede zou kunnen leven.*

(Marguerite Yourcenar)

*Een tekstloze witte pagina ≠ pagina.
Een witte pagina ≠ wit.*

Inhoudsopgave

Inleiden: binnenbenen	pag. 9
Parafrazeren	pag. 17
Klieken	pag. 31
Opklinken	pag. 39
Witten	pag. 49
Suddereren	pag. 69
Anti-ismeren	pag. 77
Verstommen	pag. 97
Hinken, stappen en springen	pag. 111
Flip & Flap verkleuren	pag. 141
Lokaliseren	pag. 151
Uitleiden: buitenbenen	pag. 163

*In ons leven tallozen;
Ik weet niet, als ik denk
Of voel, wie denkt of voelt.
Ik ben de plaats slechts waar
Gevoeld wordt of gedacht.*

(Fernando Pessoa)

Inleiden: binnenbenen

Het alledaagse peutert als een botte priem in plooiën en richels, in rimpels en scheurtjes, in kronkels en knijpindrukken. Het alledaagse morrelt, beuzelt, frunnikt, klungelt, talmt, lanterfant, moert, prutst, scharrelt, wroet, wurmt. Beter gezegd: óók. Want het alledaagse includeert niet alleen deze twaalf bewegingen verbeeldende werkwoorden, tevens hun tegengestelde werkwoorden. (= antoniem; Grieks: anti = tegen, onoma = naam, benoeming) Regels en afwijkingen daarvan lopen in het alledaagse door elkaar heen, langs onvoorspelbare sporen. Het alledaagse is in principe een roersel van fictie en non-fictie, van werkelijkheden en illusies, van waarheden en verzinsels, van consolidatieplichten en consolidatievrijmakingen.

Soms moet er nog geroerd worden waardoor de ingrediënten nog niet zijn gemengd
(dus: $1 + 1 = 1 + 1$).

Soms verkleven de ingrediënten zich, maar blijven ze als zelfstandig ingrediënt herkenbaar
(dus: $1 + 1$ wordt duo).

Soms binden de ingrediënten
(dus: $1 + 1$ wordt 1 of > 2).

✂ Op een publiek grasveld vlakbij een basisschool voetballen een stuk of twaalf jongetjes en meisjes uit – ik schat –

groep 5. Truien en jassen markeren de doelen. In één van de doelen staat een jongetje van ruim twee, de drie zeker niet halende turven hoog (een turf is 38 cm). Op een gegeven moment schiet een voetballertje de bal behoorlijk hoog naar voren. De ruim-2-turven-hoge-keeper strekt zich zover mogelijk uit maar de bal stuit over hem heen in het doel. Gelijk reageert een veldspeler door te zeggen: ‘nee, die is over’. De keeper kon de bal namelijk nooit tegenhouden vanwege zijn bescheiden lengte. Niemand protesteert. Logisch toch dat het doelpunt niet telt. De voetballers hebben geen scheidsrechter of VAR nodig.

✕ 's Morgens op een terrasje in een stad zitten we een kopje koffie te drinken. We geinen wat met de jonge vrouw die nog maar net de deuren van de lunchroom heeft opengedaan. Het is nog vroeg – we zijn haar eerste klanten. Na het tweede bakkie ga ik afrekenen. We keuvelen wat tegen elkaar. De vrouw vertelt me dat ze haar vader gelukkig nauwelijks meer ziet of spreekt. “Hij heeft een totaal ander wereldbeeld dan ik”, vertrouwt ze me toe. Aan dat korte zinnetje heeft ze heel duidelijk niets meer toe te voegen.

Ik geef haar een niet al te zuinig footje en steek m’n rechterduimp op. “Thanx. Zorg goed voor jezelf”, klungel ik enigszins bewonderend.

Pas als tellen en het vertellen rond dat tellen wordt aangevuld met een gebeurtenis, ontstaat een verhaal.

✘ In het alledaagse leven horen Duitsers bij zuurkool met braadworst, Amerikanen bij hamburgers, Italianen bij pasta, Hongaren bij goulash, Britten bij fish en chips, Aziaten bij rijst en Indiërs bij kerrie.

Wat bij Nederlanders hoort, is niet aan Nederlanders.

Dit zijn de
gemiddelde
Nederlanders.

(<https://www.faqt.nl>)

Drie x afval.

✘ Een restaurant is verplicht om etensrestjes weg te gooien. Het doet er niet toe of het om bereide snacks gaat dan wel om hoogstaande culinaire sculpturen. In restaurants zijn restjes klikjes en klikjes onbruikbare overschotten.

✘ Een beeldhouwer produceert afval maar toont dat afval van het beeldhouwen niet als afval. Heel soms verwerkt de beeldhouwer het afval in een ander beeld; meestal verdwijnt het afval ongezien. Beelhouwersafval gaat niet terug in de voorraad ongehouden materialen.

✘ Een boek is net een sculptuur, een woordensculptuur. De restjes van een woordensculptuur zijn geen onbruikbare en dus te vernietigen overschotten of beeldhouwersafval dat weggegooid wordt.

(Ver)woord(ing)en die een woordensculptuur niet halen, gooien schrijvers niet weg. Die woorden blijven in voorraad totdat de schrijver deze gebruikt in een ander woordensculptuur.

Woorden sudderen in woordenschatten en voorraad-thema's; soms in ruwe, ongehouden, soms in gehouwen vorm.

Binnenbenen

In dit boek zijn de klikjes verwerkt die over zijn gebleven van het schrijven van 'Als gebaren morrelen' en de leespraktijk tijdens het schrijven en het navolgende herdenken van delen van die morrelende gebaren. Mede dankzij die schrijfklikjes kan de lezer dit boek (en misschien ook wel 'Als gebaren morrelen') binnenbenen; dus: binnenbenen vanuit een gecreëerde buitenbeenpositie.

Even tussendoor een leuk weetje: het woord buitenbeentje kent de digitale Van Dale alleen in de verkleinvorm, niet als buitenbeen of buitenbenen. De woorden 'binnenbeentje', 'binnenbeen' en 'binnenbenen' zijn geen van alle bekend bij de digitale Van Dale. Maakt niet uit, toch? De inzet van neologismen is juridisch strafbaar, noch ethisch laakbaar, noch esthetisch onmooi (nota bene: het

laatste woord bestaat natuurlijk ook niet; een enkel poëtisch avontuurtje als rare afwijking snel onder het tapijt vegend).

Leesinfo

Bovenstaande inleidende paragrafen met gebeurtenissen introduceren aan de lezer de wijze waarop dit boek is geschreven. Als de schrijfstijl bevalt, veel leesplezier. En als de schrijfstijl niet bevalt: tsja.

Dit boek gaat over het verbindingsstreepje tussen het geschoolde en het alledaagse. Dat streepje blijkt eerder een middelingsstreepje te zijn dan een verbindingsstreepje. Als je je thuis voelt bij denkcollectieven waarin het geschoolde weten niet het alledaagse weten overvleugelt, wederom veel leesplezier. Zo niet, dan wederom tsja.

Verzint eer ge bemint

De essays in dit boek verknopen verschillende alledaagse woordensculpturen met beeldsculpturen.

In dat verknopen werkt misschien wel een soort van Nietzsche- of Celan-achtige god. Een verwereldlijkte god die we leren kennen als de ziel van de ander is. Gevoegd bij een Heidegger-achtige lezing van denken als bewonen, wordt god denken & doen, de ziel van de ander bewonen. En dat vind ik een mooie denkgang. Immers, de opgave van het leven kunnen we vervolgens als thuiskomen in de werelden van de zielen van de ander beschouwen.

De gedachtegang op een rijtje gezet:

- ⌘ god als de ziel van de ander;
- ⌘ denken als bewonen;
- ⌘ bewonen als denken van de ziel van de ander;
- ⌘ ziel als lichaam;
- ⌘ geest als verstand;
- ⌘ verstand als zesde zintuig;
- ⌘ zintuigen als wonen met lekgaatjes;
- ⌘ lekgaatjes als vrijdenken;
- ⌘ vrijdenken als handhavingsstrategie.

Het klikje van dit rijtje is dus niet veel meer dan het roer-
sel van de menselijke lichamelijke + de zes zintuigen +
het vrijmakend denken, nodig om jezelf te kunnen hand-
haven in een grote hoeveelheid werkelijkheden.
Alle goden zijn zielen van de ander.

*Tegelijk met dit boek verschijnt
'Als gebaren morrelen' als e-book.*

Met dank aan

<https://vluchtelingen-migranten.jouwweb.nl>

<http://blog.kruiderie.nl/taal-binnen-communicatie>

BuitenBenen

<https://www.buitenbenenpodcast.nl/nieuws/9-tamar-valkenier>

Jeremy Carrette, Richard King (2006). *Şpiritualiteit in de uitverkoop*. Kampen: Ten Have.

Jeremy Carrette (2009). Impossible desires – Religion, Sex and the Body. In: Felix Niederberger, Lars Müller (2009) Faith is. Baden: Lars Müller, pp. 71 – 75.

Michel Dijkstra (2021). *Intimiteit en onthechting*. Amsterdam: Boom.

Onmooi

https://www.dbnl.org/tekst/taa014200201_01/taa014200201_01_0231.php

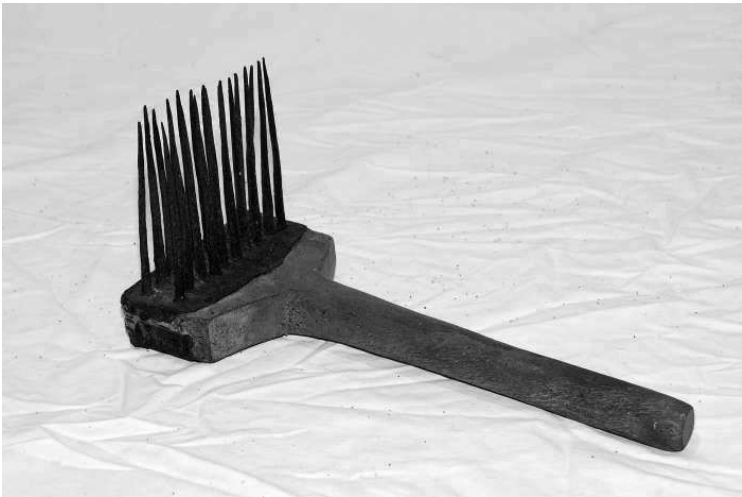
*Het alledaagse ervaren – spreken – weten
kan slecht overweg met geschoold (onder)zoek
naar atomaire oorzaken.*

*Omdat het opnieuw assembleren van inzichten
in samenhang met en met respect voor het alledaagse,
veel te lang wordt uitgesteld.*

Parafraseren

*Wir schauen mit den eigenen Augen,
wir sehen mit den Augen des Kollektivs.
(Ludwik Fleck)*

Ik ga maar gelijk met m'n billen op de hekel zitten. Alle ervaringsprekers doen dat. Als ik pretendeer de wereld van het ervaringspreken het woord te geven, hoort een gevoelig zitvlak er gewoon bij.

Zeurkontjes maken van hun ervaren ongemak slechts een persoonlijke zeur (= vod, prul, wissewasje, beuzeling, kleinigheidje). Zeurkontjes zijn uit op een voordeel op de korte termijn: een ijsje, een warme aai, een compliment. Op een succes ten voordele van de eigen smaak of een